

Tuần Báo Vô Vi

18 tháng 6 năm 2023

Số 660

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chuyện chiêm bao là chuyện gì ?
- 2) Mơ mộng là chuyện gì ?
- 3) Tại sao tâm trí bất ổn?
- 4) Nguyên góp phần để làm gì?
- 5) Người kế tiếp là những người nào?
- 6) Vượt xuyên phải vượt xuyên gì?
- 7) Trước nằm ở đâu?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 25-09-2005 4:10 AM Hỏi: <i>Chuyện chiêm bao là chuyện gì ?</i> Đáp: Thưa chuyện chiêm bao là chuyện không có tin cậy được. Kệ : Chiêm bao là chuyện không thực tiễn Mơ mộng không thành không tin cậy Tự thức chính mình quý hơn chiêm bao Ỗ lại không thành khó tiến thân.	2) Montréal, 26-09-2005 1:15 AM Hỏi: <i>Mơ mộng là chuyện gì ?</i> Đáp: Thưa mơ mộng là tâm trí bất ổn. Kệ : Không hành khó giác trí không minh Thực hành tự rõ tiến trình động Tiến hóa thâm sâu tự giác minh Đời đạo phân minh duyên Trời độ.
3) Montréal, 27-09-2005 3:15 AM Hỏi: <i>Tại sao tâm trí bất ổn?</i> Đáp: Thưa tại vì lo âu nhiều việc. Kệ: Phiền não vì lo âu nhiều việc Khó yên khó tiến khó ổn định Quán thông đời đạo tự cứu mình Duyên đạo tình đời khó tiến thân.	4) Montréal, 28-09-2005 9:15 AM Hỏi: <i>Nguyên góp phần để làm gì?</i> Đáp: Thưa nguyên góp phần giúp đỡ người kế tiếp. Kệ: Thành tâm thực hành tu tiến bước Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Uyển chuyển không ngừng theo chiều tiến Khai thông trí tuệ tự mình yên.
5) Atlantic city, 29-09-2005 9:30 AM Hỏi: <i>Người kế tiếp là những người nào?</i> Đáp: Thưa người kế tiếp là những người mới tu. Kệ: Người tu pháp lý cần sửa tiến Tự tu tự tiến tự vượt xuyên Trở ngại không còn vương vấn nữa Tự thức tự tu tự giải phiền.	6) Atlantic city, 30-09-2005 9:40 AM Hỏi: <i>Vượt xuyên phải vượt xuyên gì?</i> Đáp: Thưa vượt xuyên những sự thử thách. Kệ: Thử thách triền miên làm sao vượt? Ý niệm lục tự cần liên tục Khai triển không ngừng giải trước động Thực hành chánh pháp giải cơ còng.
7) Atlantic city, 01-10-2005 9:50 AM Hỏi: <i>Trước nằm ở đâu?</i> Đáp: Thưa trước tự tập trong ngũ tạng. Kệ: Niệm Phật giải trước thông ngũ quan Học hỏi vô cùng tự giác tu Giải tỏa phiền ưu chẳng có mù Quy y Phật Pháp vượt khỏi mù.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 27 (tiếp theo)

“*Thực hành tự đạt khỏi làm khỏi sai*”: Chỉ có thực hành tự đạt thì không bao giờ bị gát găm bởi một ai hết. Còn nếu chúng ta nghe điều này cũng tin, điều nọ cũng muốn và bỏ chuyện tu theo cái phương pháp mà các bạn đang thực hành đây là Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, không có tuần nào tôi không nhắc cái đó. Các bạn bây giờ có học cái gì cũng phải thực hành ba cái đó, là mức tiến cho các bạn đi lên, khai mở tất cả những trược điển trong nội tâm, nội tạng mà lưu thanh. Lúc đó sáng suốt chúng ta mới tiến được, còn không có phần thanh sáng suốt không bao giờ tiến được.

Sự quy nhứt chỉ có chơn tu mới thức giác nổi, nói là làm chứ không bao giờ luận sai và bài bác vô trật tự. Người tu đã thực hành trong chơn giác thì không bao giờ họ nài hà gì mà giấu giếm và gây ra sự phiền muộn cho người khác. Họ chỉ đem chơn lý và hỗ trợ cho người khác thì có.

“*Lý kia phân xét nơi người*”: Ở trong ta có hết. Chúng ta phân xét những cái gì ở thế gian họ bài bác này kia nọ, đem tới chúng ta dụng cái lý đó phân xét nơi mình thì thấy rõ.

“*Tâm kia trọn giữ vui cười hợp khuyh*”: Tâm chúng ta phải hòa hợp với mọi nơi mọi giới, phải trọn giữ, lúc nào cũng vui vẻ để tìm hiểu, thì chúng ta mới hợp khuyh tiên hóa được.

“*Mẹ sanh mẹ dưỡng chơn tình*

Giúp con tiến hóa hòa mình nơi nơi”:

Mẹ Tình Thương sanh chúng ta, dưỡng chúng ta, vun bồi chơn tình cho chúng ta, giúp cho chúng ta tiến hóa, hòa mình nơi nơi. Chớ không bao giờ có người mẹ nào kêu con chơi với khối này, bỏ khối kia. Không! Mẹ Tình Thương cả càn khôn vũ trụ, khi chúng ta ý thức được Cha Trời, thì chúng ta lại ý thức rõ Mẹ Tình Thương hơn để chúng ta hòa mình nơi nơi học hỏi trong chu trình tiến hóa. Giúp đỡ chúng ta, tạo cơ hội cho chúng ta hướng thượng hóa giải, thì tâm tư càng sáng suốt, chẳng còn u mê và giải đãi nữa. Hiểu mẹ, hiểu người thì mới sớm kết thúc cuộc hành hương đầy chông gai này.

Cuộc hành hương của các bạn đầy chông gai, các bạn xét chúng ta xuống thế gian sống trong thể xác trần trược tại thế. Rồi xây dựng tới sự bảo bọc của trần gian, gặp biết bao nhiêu nghịch cảnh của nội tâm, từ giai đoạn này tới giai đoạn kia, làm cho các bạn đau khổ, khóc than, buồn phiền, uất ức. Các bạn cảm thấy mất hẳn sự công bằng của nội tâm. Bây giờ chúng ta vớ được đạo rồi, chúng ta thấy phải làm sao cho đường lối sáng suốt của nội tâm trở nên quân bình. Đó là trở về với sự công bằng sẵn có của cả càn khôn vũ trụ và chúng ta có cơ hội thực hành để đạt tới sự quân bình đó. Chúng ta đã và đang thực hành, quý báu biết là bao nhiêu.

Các bạn đã có một tâm tư, ý thức được sự siêu phàm tuyệt đối, phải sửa mình để đi tới. Ngày đêm các bạn đang thực hành, các bạn đã chán chê thế sự, không đếm xỉa tới thế sự. Ở đời nói các bạn ngu, nhưng ở đạo nói các bạn đã khôn, biết khôn, biết sửa mình để tiến tới cảnh đời đời sáng suốt, đạt tới sự công bằng cho chính mình và hòa hợp với nhân sinh từ đời lẫn đạo. Rồi sau này sẽ lãnh nhiệm vụ cả càn khôn vũ trụ trong chương trình tiến giải của Thượng Đế.

“*Thực hành giải tỏa đêm ngày*”: Chúng ta thực hành giải tỏa đêm ngày.

“*Nghiệp thân gieo nạn nghiệp bày đảo điên*”: Nghiệp thân, chúng ta ý thức rõ là nó gieo nạn, do cái nghiệp bày cho chúng ta đảo điên, sai trái. Bản tánh xấu, bản tánh ghen ghét đó là cái nghiệp. Cái nghiệp rất rõ ràng đã bày cho chúng ta đảo điên. Khi mà chúng ta ghen ghét, xấu với một người nào thì tâm tư chúng ta làm sao ổn định được. Đó là người điên cuồng. Chúng ta là trí thức thì chúng ta phải sáng suốt ở chỗ đó.

“*Đất trời chẳng phải của riêng*”: Đất với trời không phải của riêng, một gia đình. Tại sao chúng ta lại phân tâm. Sự tằm tối, ghen ghét, bày ra chiến tranh đau khổ, chiến tranh nội tâm, chiến tranh vật chất.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 4 tháng 10 năm 1969

Bồng lai tiên cảnh quả không xa
Gắng tiến xuyên qua giới cảm hòa
Trời Phật an bài không thiếu sót
Trăm hoa đua nở hợp phân hòa.

Không tu sao rõ chánh tà
Tu thời phải gắng mới là người tu
Chớ nên tu quáng tu mù
Tu theo đường lối Phật tu ở đời
Ngài không thay đổi, ngắt lời
Tự tu tự giác tự dòi nội tâm
Diệt tham thoát khỏi sai lầm
Công phu gắn bó tự tâm tiến thẳng
Người đời lý luận lằng nhằng
Nói năng bất định hợp phăng lòng người
Lắm khi dở khóc dở cười
Nội tâm động loạn người người chán chê
Tham sân gây gổ đủ bề
Vô phương cứu chữa tiến về cõi âm
Phật Tiên cũng chẳng thiết tâm
Sa vào địa ngục Quán Âm kêu cầu
Văn minh điển hóa nhiệm màu
Ngữ ngôn phát triển thập thâm dung hòa
Thế gian chung sống một nhà
Chơn tà lẫn lộn khó mà hiểu nhau
Phật Tiên phân hóa muôn màu
Bồng lai thắng cảnh trước sau dung hòa
Đến nơi chẳng có thuyết tà
Đâu đâu cũng cảnh vui hòa hợp phân
Ước mong các bạn xét cân
Gắng công tu luyện sớm gần Phật Tiên.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

96. CHUYỆN BẮT ĐẦU (Tiền Thân Telapatta)

Như người mang bát dầu...,

...
Bồ Tát thưa:
- Thưa các Tôn giả, mong sự việc là như vậy. Sau khi nhận lãnh lời khuyên giáo của các Tôn giả, làm sao chúng tôi lại nhìn các nữ Dạ-xoa ấy?

Sau khi nhờ các vị Phật Độc Giác chú nguyện, mang theo cát làm bùa, sợ dây làm bùa, Bồ Tát đánh lễ các vị Phật Độc Giác và mẹ cha, rồi đi về nhà nói với những người hầu hạ của mình:

- Ta đi Takkasila để lấy vương quốc, các bạn hãy ở lại đây.

Năm người xin được cùng đi với Bồ Tát, ngài nói:

- Các bạn không thể đi được, nghe nói giữa đường các nữ Dạ-xoa thấy những người tham sắc v.v... chúng sẽ dùng sắc v.v... khiến họ sanh lòng ái dục, rồi bắt lấy những người ấy. Sự nguy hiểm thật lớn, nhưng ta tự tin vào ta và ta sẽ đi.

- Thưa hoàng tử, làm sao đi với ngài, chúng tôi lại nhìn sắc đẹp khả ái ấy? Chúng tôi sẽ đi đến đấy.

Bồ Tát nói:

- Vậy các bạn chớ phóng dật, phải quyết tâm.

Bồ Tát đem theo năm người ấy và lên đường. Các nữ Dạ-xoa tạo nên các làng v.v... và ngồi chờ.

Một người tham sắc trong bọn họ nhìn các nữ Dạ-xoa ấy, bị trói buộc bởi sắc đẹp của chúng, nên đi chậm lại sau Bồ Tát nói:

- Sao bạn đi chậm ra sau?

- Thưa Hoàng tử, chân của tôi đau. Sau khi ngồi nghỉ ở căn nhà kia một lát, tôi sẽ đi.

- Này bạn, chúng là nữ Dạ-xoa, chớ có tham đắm chúng.

- Dầu sự việc là vậy, thưa Hoàng tử, tôi cũng không thể đi nữa.

- Nếu vậy, bạn sẽ thấy sự việc sẽ xảy ra như thế nào!

Nói xong, Bồ Tát đem bốn người kia đi. Người tham đắm sắc đi đến gần các nữ Dạ-xoa. Khi người ấy bắt đầu hành lạc với chúng, chúng liền giết chết để ăn thịt. Rồi chúng đi về phía trước, tạo lên một căn nhà khác, đem theo nhiều loại nhạc khí ngồi hát.

Ở đấy, người tham đắm tiếng đi chậm lại sau. Các nữ Dạ-xoa ăn thịt kẻ ấy, rồi đi tới trước, mở một quán hàng, bày đầy các hộp hương thơm và ngồi đợi. Ở đấy, người ham mê hương đi chậm lại. Các nữ Dạ-xoa ăn thịt kẻ ấy, rồi đi về phía trước, mở một quán bán đồ ăn, đầy những chén bát mâm đĩa đựng nhiều món ăn hảo hạng của chư Thiên và chúng ngồi đợi tại đấy. Người tham đắm các vị, khi đi đến đấy, bèn đi chậm lại, rồi cũng bị ăn thịt. Khi chỉ còn một mình Bồ Tát, một nữ Dạ-xoa nói:

- Người này dầu có kiên trì mấy đi nữa, ta cũng sẽ ăn thịt nó và đi trở về.

Rồi nữ Dạ-xoa đi sau lưng Bồ Tát. Các người thợ làm rừng ở các khu vực khác trong rừng thấy nữ Dạ-xoa, liền hỏi:

- Người đàn ông đi trước nàng là ai vậy?
- Thưa các ông, đây là người chồng trẻ thanh lịch của tôi.
- Nàng bạn, khi bạn có người vợ trẻ tuyệt sắc, đẹp như bó hoa, tể nhị như vòng hoa, đã bỏ gia đình riêng theo bạn và đặt lòng tin vào bạn, sao

bạn không đi cùng với nàng cho nàng khỏi mệt nhọc?

- Nàng các ông, nó không phải vợ tôi. Nó là nữ Dạ-xoa đã ăn thịt năm người bạn của tôi.

- Ôi, thưa các ông, khi người đàn ông đã phần nộ thì chính vợ của mình cũng cho là nữ Dạ-xoa, là naga quý!

(còn tiếp)

